

Udtalelser om Togforsinkelserne ved Højtiderne, eller man kunde vel sige de danske Statsbaners bristende Evne til at besørge Trafikken. Jeg synes, det er prisværdigt, at den højtærede Minister har sat sig i Bevægelse for mulig at komme dette Onde til Livs, thi disse Togforsinkelser ere virkelig ved at blive et Onde for det rejsende Publikum. Det var desværre ikke noget stort Resultat, den højtærede Minister var kommen til. Han sagde: Det har vist sig, at der ikke kunde gøres synderligt for Penge i saa Henseende. Det har jeg nu for Resten aldrig tænkt mig, men jeg har adskillige Gange spekuleret paa, hvordan man kunde komme disse Forsinkelser til Livs, uden naturligvis at have haft Midler i Hænde til ret at kunne sætte mig ind i Sagen.

Jeg har ligesom andre rejsende ofte lidt slemt under denne bristende Evne hos Statsbanerne. Navnlig naar man skal videre ud ad Sidebanerne, hænder det ikke sjældent, at man ikke kommer hjem den Dag, man egentlig havde tænkt sig. Der var dog, saa vidt jeg forstod den højtærede Minister, et trøstende Moment i hans Udtalelser: Naar vi fik den nye Personbanegaard her i København, fik Dobbeltsporet over Fyn og fik lavet noget ved Strib, skulde det nok hjælpe. Jeg tror nu lige saa lidt paa dette som paa Pengene. Der maa være noget andet i Vejen med hele Maskineriet. I de 20 Aar, jeg har rejst til Højtiderne, undertiden 2—3 Gange om Aaret, har der aldrig været noget i Vejen her i København eller paa Fyn eller i Strib, men naar vi kom til Fredericia, stod vi der. Jeg skal ikke anføre mange Eksempler, men jeg skal nævne et, der er særlig typisk. Det var til Paaske for ikke saa mange Aar siden. Vi vare maaske en Smule forsinkede fra Øerne, jeg er tilbøjelig til at tro, at vi kom paa Perronen i Fredericia, netop som det ordinære Tog skulde gaa til Vejle. Da vi kom, var dette Tog ikke alene formeret, men besat paa hver eneste Plads. Man skulde tro, at det var færdigt til at gaa, og bagefter skulde saa Ekstratoget gaa med os andre. For saa vidt det kunde ske lidt hurtigt, kunde det jo meget godt gaa an. Men det varede omtrent en Time, inden det ordinære Tog kørte fra Fredericia. Hvorfor det holdt, da det havde alle sine Pladser optagne, har altid været mig en Gaade. Følgen var imidlertid, at Ekstratoget blev meget forsinket, og da vi kom til Vejle og skulde ud med Sidebanen, kunde vi ikke komme hjem den Dag,

egentlig først 24 Timer efter, medmindre vi vilde køre om ad Esbjerg og Varde, for saa kunde vi komme hjem i Løbet af 14 Timer.

Sligt indskrænker sig for øvrigt ikke til Højtiderne alene. Saasnt der en Dag er flere rejsende end det almindelige, staar man der i Fredericia, og det varer et Kvarter eller en halv Time over den fastsatte Tid, inden man kan faa Toget af Sted. Det er meget beklageligt, at den højtærede Minister ikke kunde komme til Bunds i disse Mangler eller komme efter Aarsagerne dertil, det er hverken Forholdene i København eller Strib, der ere Aarsagen, og det er heller ikke Pengene, der maa være en Fejl i hele den Maade, man tager Tingene paa. Man er ubehjælpelig, saasnt der er lidt mere end det, man til daglig er vant til. Det er, som sagt, ikke klaret, fordi vi ere komne til Strib, det er ovre i Jylland, vi sidde fast, ogsaa udenfor Højtiderne.

Ellinger: Det er en almindelig Tro, at naar man kommer til en Forhandling her, har hver enkelt sin Opfattelse forud given, og Forhandlingerne her ere egentlig ganske overflødige, for saa vidt som de tilstræbe at overbevise Kolleger her i Tinget. En anden Ting er, at det har den store Betydning, at de bringes udenfor denne Sal. Det er nu imidlertid ikke altid Tilfældet, at man er forud overbevist, og jeg maa bekende, at for mit Vedkommende foreligger der en Undtagelse i Aften. Den højtærede Minister har nemlig virkelig ved sit Foredrag overbevist mig om, at den Støtte, jeg havde tiltænkt hans Forslag, fortjener Forslaget ikke. For saa vidt har den højtærede Minister usægtelig virket overbevisende. Jeg troede, at den højtærede Minister, naar han vilde bygge 2 Lokomotiver ude paa Statsbaneverkstederne, derved vilde forskaffe sig Oplysninger i en ganske bestemt Retning, hvorved han fik større Indblik i visse Sider af Lokomotivbygningen, blandt andet i Sagens Økonomi, for at staa bedre rustet, naar han skal forhandle med private Firmaer. Og saa vilde jeg netop have bedt den højtærede Minister om at oplyse os nærmere om, hvad han da der tænkte paa. Men det er ikke det, Ministeren vil.

Den højtærede Minister talte om, at man skulde undersøge Muligheden for at bygge Lokomotiver her i Danmark. Det er ganske overflødigt, for man kan bygge Lokomotiver her i Danmark. Der er bygget mange Lokomotiver her i Danmark.